

12 червня 2014 року
№15

INSIDE UKRAINE

1. Державні рішення.....	3
1.1. Адміністративна реформа як основа для змін у країні	3
1.2. Президент пообіцяв діалог зі Сходом.....	4
1.3. Внутрішня міграція – новий виклик для уряду	4
2. Економічна ситуація	7
2.1. Мораторій на відчуження іпотечного майна.....	7
2.2. Зменшення бюджетних надходжень з Донбасу	8
2.3. Кабмін створив Державну фіскальну службу	8
2.4. Енергетичний сектор.....	8
3. Політична конкуренція	10
3.1. Дострокові вибори по домовленості.....	10
3.2. «Батьківщина» може стати конструктивною опозицією.....	10
3.3. Досвідчені політики експлуатують ідею «нових облич».....	11

Міжнародний Центр Перспективних Досліджень (МЦПД) відновлює видання аналітичного вісника «Inside Ukraine», випуск якого було призупинено у вересні 2010 року.

Метою публікації є надання об'єктивної інформації про поточні політичні події в Україні та поглибленого аналізу головних тенденцій внутрішньополітичного життя в державі. Подібний аналіз допоможе розставити пріоритети у справі проведення реформ у різних сферах державної політики та оцінити якість державних рішень з точки зору їх впливу та послідовності. Окрему увагу приділяється оцінці політичної конкуренції в Україні та здатності ключових політичних гравців реагувати на виклики часу.

©2014 Міжнародний центр перспективних досліджень (МЦПД)

У разі цитування обов'язкове посилання на МЦПД

Над випуском працювали:

Віра Нанівська, Ярослав Ковальчук, Олена Захарова, Володимир Притула, Василь Філіпчук, Василь Поворозник, Світлана Мізіна, Анатолій Октисюк, Олексій Оболенський, Світлана Судак

Цей матеріал підготовлено за підтримки Міжнародного фонду "Відродження". Думки та погляди, висловлені у матеріалах видання, можуть не співпадати з позицією Міжнародного фонду "Відродження"

1. Державні рішення

Постмайданний уряд працює вже більше трьох місяців, але реформи так і не почали реалізовуватися. Після місяців боротьби з режимом Віктора Януковича та на фоні агресії з боку Росії в українському суспільстві існує великий запит на зміни. Громадяни готові до непопулярних кроків уряду, якщо вони будуть націлені на зміну системи державного управління. Реформи проводяться або відразу, або ніколи. У нового Президента буде лише кілька тижнів, щоб дати поштовх до їхньої реалізації. Інакше унікальний шанс позбавитися від радянської спадщини в державному управлінні та всюдисущої корупції для України буде втрачено.

До цього часу жодна реформа в Україні не мала публічного документу про державну політику, в якому були б оцінені всі ризики, визначено групи підтримки змін та соціальні групи, які від цих змін постраждають. Такі документи можуть бути підготовані тільки після консультацій із зацікавленими сторонами, але їх в Україні також не проводять. Новий Президент має можливість змінити підходи до самого процесу формування державної політики у різних сферах.

1.1. Адміністративна реформа як основа для змін у країні

Хоча в інавгураційній промові Петро Порошенко присвятив багато уваги питанню покращення боєздатності української армії, для нового Президента не менш важливим завданням є створення демократичної цивільної служби. Державі необхідний професійний бюрократичний апарат, який не буде пов'язаний з політичними партіями та зможе ефективно трансформувати політичні рішення у конкретні адміністративні процедури. Лише змінивши радянську систему державного управління та запровадивши демократичне урядування, можливим стане проведення реформ у всіх інших сферах.

Демократична державна служба передбачає скасування партійних квот при призначенні посадовців. Після революційних подій лютого 2014 року використання партійних квот не зменшилося, а навпаки – отримало нове дихання. Від нового Президента очікується, що свої призначення він базуватиме не на партійній приналежності чи особистій зручності, а на знаннях і досвіді цих посадовців.

У державі повинен існувати чіткий розподіл політичних і адміністративних посад. У структурі міністерств необхідно створити «політичний блок», до якого належать міністр, один або кілька його політичних заступників і патронатна служба, та блок «професійної державної служби», очолюваний державним секретарем. Ця посада має бути захищеною від партійного втручання законодавчо.

Це дозволить створити постійний некорумпований державний апарат, який забезпечуватиме послідовність і безперервність роботи уряду, незважаючи на те, яка партія при владі. Подібний крок також захистить державних службовців, вертикаль яких перестане змінюватися з кожними виборами.

Для проведення реформ Президент потребуватиме мережу представників на місцях, які відповідатимуть за дотримання Конституції та реалізацію загальнодержавної політики у регіонах. Ці чиновники не можуть обиратися місцевими радами, оскільки серед їхніх функцій є контроль за діяльністю цих самих органів місцевого

Створення системи демократичного урядування стане основою для перетворень у державі

У кожному міністерстві мають існувати політичний і бюрократичний блоки

самоврядування.

Незважаючи на важливість розділення функцій між державними представниками та виконкомами місцевих рад, Віталій Кличко переконує Президента об'єднати посади глави КМДА та київського мера. Подібне злиття є неприродним і неконструктивним, оскільки призведе до узурпації влади та зменшення ефективності дій влади на місцевому рівні.

Злиття посад глави КМДА та київського мера є неприродним

1.2. Президент пообіцяв діалог зі Сходом

Проведення радикальних реформ вимагає консолідації всього суспільства. Досягнення порозуміння між жителями Сходу та Заходу щодо стратегії державного розвитку є також ключем до стабілізації ситуації на Донбасі. При налагодженні загальнонаціонального діалогу не потрібно боятися звертатися до міжнародного досвіду. Використання правильної методології зробить результати діалогу суспільно легітимними.

Під час інавгурації Петро Порошенко пообіцяв діалог з мирними громадянами Сходу. Саме з метою отримати суспільно легітимних виразників інтересів регіону планується провести позачергові вибори до органів місцевого самоврядування у Донецькій і Луганській областях.

Основним викликом є питання, як провести демократичні вибори у районах, які контролюються бойовиками. Про здатність сепаратистів зірвати виборчий процес на значній території свідчить досвід останніх президентських виборів.

Варто зазначити, що українська влада вже робила спроби започаткувати загальнонаціональний діалог напередодні виборів. У результаті було проведено три круглих столи – у Києві, Харкові та Миколаєві. Уряд надзвичайно формально підійшов до відбору учасників діалогу, залучивши до обговорення переважно чиновників і політиків. Лише круглий стіл у Миколаєві мав доволі значне представництво місцевих громадських активістів. Однак, ні про збалансування кількості учасників з різних регіонів, ні про чітке формулювання порядку денного не йшлося. Таким чином, проведення цих круглих столів не принесло жодних результатів, а після виборів уряд більше про них і не згадував.

Організація загальнонаціонального діалогу має певну методологію: визначення питань для обговорення, відбір учасників, які представляють різні регіони та користуються підтримкою місцевого населення, підготовка програмного документу по результатах обговорення. Лише при умові дотримання цієї методології круглі столи визнаватимуться суспільством і допоможуть знайти точки дотику між представниками різних регіонів. Ці точки дотику і стануть основою для досягнення загальнонаціонального порозуміння.

Позачергові вибори на Донбасі як спосіб отримати легітимного співрозмовника для діалогу

При організації діалогу потрібно дотримуватися певної методології

1.3. Внутрішня міграція – новий виклик для уряду

Україна вперше за свою історію стикнулася з проблемою внутрішньої міграції. Десятки тисяч людей покидають свої домівки, намагаючись втекти від окупаційної влади (у Криму) чи від військових дій і терору бойовиків (на Донбасі).

Ця тенденція створює водночас і ризики, і можливості для

уряду. Для української влади це стане справжнім випробовуванням біженцями. Від здатності влади забезпечити потреби переселенців і інтегрувати їх у суспільне життя на новому місці залежатиме, чи пройде уряд цей тест.

Оскільки проблема є комплексною, уряд потребує цілісної державної політики внутрішньої міграції. Досвід інших країн пострадянського простору показує, що забезпечення переселенців тимчасовим житлом із незадовільними умовами веде до посилення соціальної напруги та консервує проблему. Щоб уникнути помилок сусідів, уряд може або почати створювати інфраструктуру для постійного проживання та робочі місця для біженців, або сфокусуватися на найшвидшому врегулюванні ситуації на Сході та поверненні людей у свої домівки.

За словами Верховного комісара ООН у справах біженців Олдріха Андрисека, станом на 8 червня біженцями стали 10 тисяч мешканців Донбасу, третина з яких переїхали у Київ. Сепаратисти стверджують, що лише Слов'янськ (населення – 117 тисяч) покинуло 40% місцевих жителів. Голова громадської організації «Союз вимушених переселенців» Микола Подоляка заявляє про 70 тисяч переселенців з Донбасу, а також про можливість збільшення цього числа до 100 тисяч вже до кінця червня.

Якими б не були реальні цифри, беззаперечним залишається той факт, що абсолютна більшість з них є внутрішніми біженцями, які переселяються не за кордон, а в інші регіони України. Хоча російські мас-медіа спекулюють на темі гуманітарної катастрофи на Донбасі та масової міграції біженців, насправді небагато українських громадян шукають притулку на території Росії. Відповідно до даних Федеральної міграційної служби РФ, за тиждень з 30 травня по 6 червня, лише 151 українець звернувся до них з проханням про дозвіл на тимчасове проживання чи громадянство. Проукраїнські настрої донецьких переселенців є ще одним доказом того, що регіон не підтримує ідею приєднання до РФ і ставиться до сепаратистів як до чужорідного явища.

Першими територію воєнних дій залишили громадяни, які мають родичів у інших частинах України, а також представники середнього класу, у яких достатньо коштів, щоб фінансово забезпечити свою сім'ю на новому місці проживання протягом кількох місяців. Багатьом біженцям, фінансове становище яких більш скрутне, у питаннях житла та харчування допомагають громадські активісти та неурядові організації.

Більш інтенсивною стає і економічна міграція. Багато компаній переводять свою діяльність у інші регіони, зокрема у Дніпропетровську область, оскільки ведення бізнесу на Донбасі стало неможливим і небезпечним для життя.

Посилення внутрішньої міграції має шанси вийти за межі керованості, якщо уряд не напрацює механізм роботи з переселенцями. 10 червня 2014 року на базі Державної служби з надзвичайних ситуацій Кабмін створив спеціальний координаційний центр підтримки людей, які залишають зону АТО. До його складу ввійдуть представники міграційної служби та підрозділів МВС, Мінохорони здоров'я, Мінсоцполітики, Міносвіти, Міністерства регіонального розвитку, Мінтрансу. Слід зауважити, що поки що громадянське суспільство реагує швидше та гнучкіше на потреби переселенців, ніж українська

**Українська влада
пройде
випробовування
біженцями**

**Більшість
біженців із зони
АТО
переселяються в
інші регіони
України, а не в
Росію**

**Посилення
міграції може
вийти за межі
керованості**

влада.

У той же час міграція жителів Донбасу та їхні політичні вимоги отримати офіційний статус переселенців і фінансову допомогу від держави може перетворитися на додатковий подразник для населення інших регіонів України. Подібна тенденція у довгостроковій перспективі має шанси стати фактором розбрату, а не єднання Сходу та Заходу.

Водночас представники середнього класу, які змушені були залишити свій рідний Донбас і в більшості своїй є прихильниками територіальної цілісності України, можуть стати зв'язковою ланкою при налагодженні діалогу з Донбасом, який було анонсовано новим Президентом.

***Переселенці з
Донбасу можуть
стати стороною
у діалозі уряду зі
Сходом***

2. Економічна ситуація

В Україні і надалі відсутні системні реформи в економіці. Приймаються лише точкові заходи в окремих сферах, вплив яких не завжди ґрунтовно оцінюється. Наприклад, у банківському секторі запроваджено мораторій на відчуження іпотечного майна, який негативно вплине на банківську систему, але може стати популярним кроком серед населення. Шляхом злиття податкової, митниці та фінансової міліції створюється державна фінансова служба, але уряд не обґрунтовує необхідність створення нового органу та не пояснює, які наслідки матиме його відсутність. В енергетиці тривають переговори між Росією та Україною щодо ціни на газ, від результатів яких залежатиме поведінка українського уряду у питанні реформування цього сектору.

2.1. Мораторій на відчуження іпотечного майна

На минулому тижні було підписано Закон України «Про мораторій на стягнення майна громадян України, наданого як забезпечення кредитів в іноземній валюті». Закон забороняє примусове стягнення нерухомого майна, яке вважається предметом застави та/або іпотеки, якщо таке майно виступає як забезпечення зобов'язань громадянина України (позичальника або майнового поручителя) за споживчими кредитами в іноземній валюті.

Для застосування норм нового закону таке майно має бути основним місцем проживання позичальника або об'єктом незавершеного будівництва. Крім того, позичальник чи поручитель не може володіти іншим нерухомим житловим майном. Граничні розміри дозволеної площі: для квартири – не більше 130 кв. м, для житлового будинку – не більше 250 кв. м.

Закон втрачає чинність від дати набрання чинності законом, який врегулює питання непогашення заборгованості, вираженої в іноземній валюті, порядку погашення (урахування) курсової різниці, що виникає у бухгалтерському та/або податковому обліку кредиторів і позичальників, а також порядок списання пені та штрафів, які нараховуються (були нараховані) на таку основну суму заборгованості.

Важливий нюанс – дія даного закону не поширюється на територію України, визнану тимчасово окупованою, а також не розповсюджуватиметься на осіб, які є суб'єктами закону про протидію та запобігання корупції.

Згідно з даними НБУ, загальна сума боргу за договорами про іпотечні кредити в іноземній валюті становить 46 млрд. грн. При цьому середній розмір одного кредиту становить приблизно 45,5 тис. дол.

Даний закон отримав неоднозначну оцінку. З одного боку, він спрямований проти інколи недобросовісних дій окремих банків, які вступають у змову з колекторськими компаніями. Ці дії спрямовані на відчуження квартир тих клієнтів, котрі не можуть розрахуватися за іпотеку на даний момент, проте готові реструктуризувати заборгованість і сплачувати її в майбутньому.

З іншого боку, даний закон може сприйматися як популістський, розрахований на схвалення широких верств населення та такий, який

Установлено мораторій на стягнення нерухомого майна за валютними кредитами

Закон спрямований проти недобросовісних банків, але вдарить по всьому сектору

суттєво вдарить по іпотечному кредитуванню фізичних осіб.

2.2. Зменшення бюджетних надходжень з Донбасу

Згідно з прогнозом Арсенія Яценюка, державний бюджет може недоотримати 1 млрд. грн. доходів з Луганської та Донецької областей у червні 2014 року. Це пов'язано з порушенням нормального постачання підприємств, зупинкою транзиту і залякуванням робітників на підприємствах озброєними бойовиками.

У травні держбюджет вже недоотримав з Луганської та Донецької областей 422 млн. грн. доходів. Оскільки ситуація на Сході країни навряд чи стабілізується протягом наступних одного-двох місяців і підприємства не повернуться до звичного ритму роботи, держбюджет й надалі недоотримуватиме кошти з даного регіону.

У такій ситуації уряд буде змушений переглянути бюджет на початку осені та здійснити його перерахунок та подальший секвестр. Ескалація конфлікту в Луганській та Донецькій областях та захоплення нових районів терористами, що може привести до блокування роботи великих промислових підприємств, в свою чергу, може негативно відобразитись на динаміці ВВП та поглибити рівень його падіння.

Сепаратизм вдарить по надходженнях до бюджету

2.3. Кабмін створив Державну фіскальну службу

В Україні створено Державну фіскальну службу, яка об'єднає податкову, митницю і фінансову міліцію.

Главою служби уряд призначив першого заступника міністра доходів і зборів Ігоря Білоуса, його першим заступником – заступника міністра доходів і зборів, який курує службу фінансових розслідувань, Володимира Хоменка і ще одним заступником – раніше керівника Державної митної служби Анатолія Макаренка.

Новостворена служба фінансових розслідувань об'єднає функції Податкової міліції, Головкинру, УБОЗ та УБЕЗ. При створенні Служби фінансових розслідувань пройде істотне скорочення співробітників, а решті, ймовірно, підвищать зарплати. Серед співробітників буде жорсткий відбір. Насамперед – їм потрібно мати юридичну або економічну освіту і достатній досвід роботи в аналітичних центрах.

Реорганізація Міністерства доходів матиме окремі позитивні наслідки. Зокрема, очікується відмова від використання системи планових показників, якою керуються податківці при наповненні бюджету податками. Вкрай важливо, щоб у результаті створення Державної фіскальної служби зміни в податковій та митній службах мали не формальний, а реальний системний характер, що дозволить якісно оновити кадровий потенціал, впровадити нові функціональні обов'язки для працівників реорганізованого органу, подолати високий рівень корупції в податковій і митній службах.

Державна фіскальна служба об'єднає функції багатьох органів державної влади

2.4. Енергетичний сектор

Україна і Росія вкотре не домовилися щодо умов постачання природного газу. Росія запропонувала Україні 100-доларову знижку на газ, але Київ вимагає змінити газовий контракт. Пропонований Росією механізм зниження ціни шляхом скасування експортного мита не влаштовує Київ, адже знижка встановлюється та скасовується

рішенням уряду Російської Федерації.

НАК «Нафтогаз України» не має наміру погасити борги до ухвалення запропонованої пакетної угоди. Україна продовжує наполягати на тому, що ціна газу для неї повинна становити 268 дол. за тисячу кубометрів, тоді як Росія завдяки знижці пропонує ціну у 384,86 дол. Питання ціни є ключовим питанням переговорів, інакше Україна судитиметься з Росією в Стокгольмському арбітражі.

У той же час уряд демонструє намір проводити реформу газової галузі. Створення нових компаній-операторів газотранспортної системи України і підземних сховищ газу, анонсоване Урядом, дозволить залучити європейських партнерів до управління газотранспортними потужностями. Цей крок допоможе забезпечити фінансову стабільність галузі та залучити інвестиції для модернізації та розвитку газотранспортної системи. Це, у свою чергу, дозволить зберегти і розширити ринки збуту для українських ГТС та ПСГ. Передача прав власності на ГТС та ПСГ проектом реформи «Нафтогазу» не передбачена.

Також Міністерство енергетики й вугільної промисловості має намір створити умови для синхронізації енергетичних систем України і Євросоюзу до четвертого кварталу 2016 року. Слід зазначити, що продовження приватизації державних пакетів акцій енергетичних компаній має супроводжуватися реформуванням ринку електроенергетики.

Перспективи реалізації проекту російського газопроводу «Південний потік» в обхід України значною мірою залежатимуть від результатів засідання Європейської ради на рівні глав держав та урядів країн-членів ЄС, що відбудеться 26-27 червня у Брюсселі.

Будівництво ділянки російського газопроводу «Південний потік» на теренах ЄС в обхід України не відповідає європейському енергетичному законодавству. Прем'єр-міністр Болгарії Пламен Орешарський заявив минулого тижня, що країна призупиняє реалізацію проекту до усунення суперечностей. Як наслідок, Сербія також змушена відкласти початок реалізації проекту «Південний потік».

У нинішніх умовах «Південний потік» підриває енергетичну безпеку Європи, оскільки він не є новим джерелом для диверсифікації енергопостачання, а лише новим маршрутом, який теж залежатиме від Росії.

Росія та Україна зустрінуться в Стокгольмі, якщо не буде досягнуто компромісу по ціні на газ

«Південний потік» підриває енергетичну безпеку ЄС

3. Політична конкуренція

Протягом наступних кількох місяців політична конкуренція в Україні визначатиметься підготовкою до дострокових парламентських виборів. Про їхню необхідність неодноразово заявляли і Петро Порошенко, і Юлія Тимошенко. Питання в тому, у які строки планується провести ці вибори і який механізм буде обрано для розпуску парламенту. Президенту вигідно не затягувати з цим питанням, поки його рейтинг максимальний і він може поділитися його частиною з власним політичним проектом. «Батьківщина» та нові партії, які мають шанси зайти у парламент, намагатимуться будувати кампанію на критиці Президента та його кроків. Чим довше Президент перебуватиме на своїй посаді до виборів, тим більша вірогідність, що опозиція матиме підстави для критики.

3.1. Дострокові вибори за домовленістю

Відповідно до Конституції 2004 року, існує три причини для розпуску Верховної Ради Президентом: 1) протягом 30 днів не можуть розпочатися пленарні засідання, 2) протягом одного місяця не сформовано коаліцію та 3) протягом 60 днів не сформовано персональний склад Кабміну.

Перед президентськими виборами найвірогіднішим сценарієм називали вихід з коаліції (257 депутатів) ударівців (40 депутатів) та групи Порошенка у «Батьківщині» (15-20 депутатів). Тепер його реалізація несе певні ризики, оскільки з Партії регіонів продовжують виокремлюватися депутатські групи, які можуть зайняти вакантні місця в коаліції. Проти виборів виступатимуть також депутати, які пройшли по мажоритарних округах. Оскільки шанси на їх переобрання невеликі, вони теж зацікавлені у приєднанні до коаліції.

Таким чином, УДАР відмовляється одноосібно розвалювати коаліцію та наполягає, щоб це рішення було прийнято після консультацій з «Батьківщиною». Предметом торгів може стати формулювання виборчого законодавства. Наразі Петро Порошенко та Віталій Кличко наполягають на пропорційній системі з відкритими списками, а «Батьківщина» - з закритими.

Для внесення змін у виборче законодавство необхідна парламентська більшість. Отже, інші суб'єкти коаліції, а також представники Партії регіонів намагатимуться захистити свої інтереси під час розробки виборчої реформи або принаймні отримати певні преференції від нового Президента.

3.2. «Батьківщина» може стати конструктивною опозицією

Результати президентських виборів показали, що Юлії Тимошенко потрібно реорганізувати свою політичну силу. Певні організаційні висновки вже були зроблені, що відобразилося у кадрових перестановках. Наприклад, Сергія Пашинського на посаді першого заступника партійного штабу замінив Іван Кириленко. Прогнозується, що зміни очікують і обласні осередки «Батьківщини» в регіонах, де падіння підтримки Юлії Тимошенко було особливо різким.

Потенційний перехід «Батьківщини» в опозицію до Президента може мати низку позитивних наслідків. Політичний досвід цієї партії

Місце УДАРу в коаліції можуть зайняти інші політичні сили

«Батьківщина» потребує реорганізації

дозволить системно відслідковувати діяльність Президента та стане своєрідним контролем якості його роботи. Крім того, прийнятий нещодавно закон про парламентську опозицію наділяє її значними повноваженнями, зокрема щодо головування у ключових парламентських комітетах. Таким чином, «Батьківщина» може отримати ефективні інструменти впливу на державну політику у різних сферах.

Однак, нішу «конструктивної опозиції» спробує зайняти і ВО «Свобода». Побачивши провальний результат Олега Тягнибока на президентських виборах, свободівці зрозуміли, що на парламентські вибори їм вигідніше іти в якості опозиції. Складення повноважень головою Львівської ОДА Іриною Сех і потенційні відставки інших представників цієї політичної сили у владі ілюструють цю тенденцію. Таким чином, між «Свободою» та «Батьківщиною» може розгорнутися боротьба, хто є більшим опозиціонером до Президента.

Юлія Тимошенко також зробила висновки з президентських результатів Олега Ляшка та Анатолія Гриценка. Радикальна риторика цих політиків користується попитом у частини громадян і контрастує з дипломатичним підходом Петра Порошенка. Лідерка «Батьківщини» може спробувати зіграти на цьому контрасті, висуваючи радикальні ідеї на кшталт майбутнього членства України в НАТО. Це може повернути їй частину виборців, які перейшли до Гриценка та Ляшка, а також дозволить їй позиціонувати себе як більш прозахідного політика, ніж Петро Порошенко.

3.3. Досвідчені політики експлуатують ідею «нових облич»

Розуміючи, що в суспільстві є запит на нові політичні сили, частина політиків спробує потрапити в парламент, створивши власні проекти, які претендуватимуть на статус нових облич. Одним з таких політиків є Сергій Львовчкін, колишній глава Адміністрації Президента, який створює власний політичний проект «Партія розвитку України». Його помічниками у справі запуску нової партії стануть Сергій Ларін, заступник глави Адміністрації Президента за часів Віктора Януковича, і Юрій Мірошніченко, представник останнього у Верховній Раді.

Ця політична сила може претендувати на частину електорату Партії регіонів, який перебуває у вакуумі невизначеності. Результати виборів показали, що Сергій Тігіпко зміг переманити на свою сторону лише незначну частину виборців регіоналів, тоді як решта просто не прийшли на виборчі дільниці.

Для успіху нового проекту у Сергія Львовчкіна є команда технологів, досвід організації ідеологічної роботи та зв'язки з партійними активістами на місцях. Для фінансового забезпечення проекту є і значні власні кошти, і зв'язки з впливовими бізнесменами. Величезною перевагою для партії буде також можливість впливати на інформаційну політику одного з основних українських телеканалів – «Інтера».

З іншого боку, за Сергієм Львовчкіним закріпився стійкий імідж «сірого кардинала» часів Віктора Януковича. Однак, той факт, що він весь час був непублічним політиком і зумів уникнути іміджевих втрат під час Революції гідності, допоможе йому при створенні політичного проекту, основним акцентом якого буде прихід нових особистостей до

«Свобода» та «Батьківщина» змагатимуться за статус опозиції

Сергій Львовчкін створює власний політичний проект

Новий проект має шанси перетворитися на серйозного гравця

влади.

По своїй суті ця політична партія є не новим обличчям в українській політиці, а спробою ребрендингу однієї з груп у Партії регіонів і бажанням Сергія Львовича розпочати відкриту самостійну гру на українській політичній шахівниці.

***Нова партія як
спроба
ребрендингу***